

đi tìm lại quê hương

phạm đình đức

Anh có một quê hương_ Em có một quê hương_
Anh giữ một thương đau_ Em giữ một thương đau_
Non nước này đi theo_ Sau gót người bao lâu?_

Tôi cũng có một quê hương_ Quê hương anh không chỉ là Hà-
Tôi cũng giữ một thương đau_ Đau thương anh trong ngục tù bại
Luôn cúi xuống mà vui sao?_ Vinh quang chỉ khi biển rộng về

Nội Quê hương em không chỉ là Sài - Gòn Quê hương tôi không
cuộc Đau thương em khi hải tặc làm nhục Đau thương tôi khi
Tàu Khi dân ta lao nhục_ đây địa cầu Khi Nam - Quan chia

chỉ là miền Trung nghèo nàn của riêng ai_ Quê hương
dành bỏ mẹ cha cùng cực đàn em thơ_ Bao năm
23 lia hồn bể sông hận sâu Cà - Mau đau?_ Quê hương

ta không trong buồn của Phật Quê hương ta không trong lệ của_
qua ta bên đời ơ thờ Khi tương lai quê hương càng mịt_
26 ta bao năm trường cúi đầu Bao dân oan lê la đòi nghẹn_

trời Mà quê hương ta ở trong tim người Việt_ Nam hôm nay_
mờ Là thân lưu vong nhục quên sao đành hỡi_ anh em ơi?_
30 ngào Tự Do nơi nao Hạnh Phúc chỗ nào hỡi_ dân ta ơi?_

— Hãy cùng nhau thao thức Dù phải suốt đời
— Lẽ nào ta quên hết Đoạn đường quá khổ
— Đâu hồn thiêng sông núi Cùng hừng khí nghìn

(đi tìm lại quê hương - 2/2)

34

ta Để tìm cho ra Để tìm cho ra Phải tìm cho
đau Để rồi mai sau Nhìn lại thân nhau Còn lại chi
năm Từ hồn Trưng Vương Giục hồn Quang - Trung Trở về Thăng-

37

ra Một con đường đổi mới quê hương_ Anh, em, tôi, chúng
đâu Một lũ người vì miếng cơ cầu!_ Anh, em, tôi, chúng
Long trong chiến bào còn thắm hơi sương!_ Dân ta ơi Có

43

ta_ là những kẻ Có chung nôi Đất Mẹ Ngăn sông rồi cách_
ta_ là nhân chứng Của dân ta manh lệ Bao năm trường tắm_
nghe hồn sông núi Trở trần cho giống nòi Sau năm dài lửa_

48

núi Thôn thức tình giống nòi Phải tìm cho thấy Một ánh mặt
tối Chẳng có quyền con người Tự do, công lý Mà trả giống
khói Đổ nát tình con người Phải lên tiếng nói Đừng nín thinh

53

trời Phải giành lại lấy Mảnh đất tả
nòi Tìm tìm bác ái Mà xót nhau
hoài Tìm cho đất nước Một ánh mặt

55

tôi Hồn thiêng sông núi Sẽ giúp con người._
đời Bình yên, cơm áo Chẳng thể xin người._
trời Tìm trong tan nát Người biết thương người._